

## Strejdo, scházíš nám jak sůl

Helena Vondráčková

Ten dům, kde žil strejda, dnes nás nezvedá.  
Dřív, kdo jen vstoupil hned v něm pookřál.  
Hostitel všechno stih',  
nešťastným vrátit smích,  
chladem prokřehlý sál změnit v úl.  
Dneska, strejdo, scházíš nám jak sůl.

Tys nás učil vnímat rytmus století  
i nést hlavu vzpříma, z prachu vstát vzápětí.  
Od nás žáků mnoho chtěls',  
ale nikdá neuměls'  
ani nad jedním z nás zlomit hůl.  
Dneska, strejdo, scházíš nám jak sůl.

Ty měl jsi předstih,  
tvůj kompas a v něm střelka  
vždy řekly ti dřív, kam se dát.  
I v útlých pěstích  
se našla síla velká.  
Tam uvnitř tys nonstop byl mlád.

A show, gagy, špílce měl jsi rád, jak tě znám.  
S úsměvem pošetilce zesměšnils sebe sám.  
Časně vstals, pozdě leh,  
říkals : kouknou, mám spěch,  
po mně nesmí zůstat prázdný stůl.  
A teď, strejdo, scházíš nám,  
dneska, strejdo, scházíš nám,  
prostě, strejdo, scházíš nám jak sůl.

Aplaus a úspěch, co slávy, řekni sám.  
A ty řeks jako grand – já nic, já jen muzikant.  
A za tóny hudby dals srdce půl.  
Dneska, strejdo, scházíš nám,  
ano, strejdo, scházíš nám,  
prostě, strejdo, scházíš nám jak sůl,  
jak sůl,  
jak sůl